

HİCRAN BUĞUSU

Nurullah ULUTAŞ

gecenin nabzını ruhumda duyup
salarım boşluğa kör cenazemi
islenir, kül tutmaz anılar çirkin
anılar içinde körpe güvercin...

bakışı bulutlu şehir düşleri
yeşil bir vadiye kayar yüreğin
heybetli çınarın kolunda solgun
arsız rüzgârlarla üşür ellerin.

uludağ, bilinmez bir türkü söyler
haziran güneşi, kırık bir erkek
çocuk saçlarında zambaklar biter
bilirim hayâli siler gerçekler...

zaman tünelinden aksa bir yıldız
ezgiler değişse, taze baharlar
mahzun bir umudun yaban sorgusu
gözlerin silinmez hicran buğusu.

İKİ ŞİİR

Hasan Hüseyin CESUR

ACZ

Virane olmuş kalbim düşmüşüm viraneye
Bağlasan durmaz gönül benzemiş divaneye

Sormaz mısın ahvalim sen bağban değil misin
Gece gündüz sermestim dönmüşüm peymaneye

Eğlemez beni devran yar u ağyardan uzak
Olmuşum yola revan düşmeden salhaneye

Kimseler bilmez idi defterimde yazanı
Çözdüler kuşağımı girince dilhaneye

Ülfet eyledim ben de bir çift kara göz ile
Ben senin gurbetinde düşmüşüm meyhaneye

AŞK VE KELEBEK

Hep sıradan olsun her şey sıradan
Bir hikâye söyle ağır olmasın
Kafdağı anka ve oradan burdan
Yüzüne şavkı vuran ay solmasın

Omzumda kelebek ruhuma yükür
Akşam derdim birbirinden büyüktür
Aşk bir hayal olmuş rüyam köpüktür
Gönül harabe yar haber almasın

Uzaktan bir şarkı inceden ince
Akşamları gül dalına küsünce
Ecel yârin kollarına inince
Kelebekler uçsun âşık ölmesin